

آلودگی زیست‌بوم، سلامت انسان و زیست‌پالایی

تأثیر میکوریز و سطوح مختلف مس بر برخی خصوصیات رویشی و بیوشیمیایی گیاه شاهدانه (*cannabis sativa*)

ترانه تجربه کار^{۱*}، مهدی سرچشمه‌پور^۲، ناصر برومند^۳، همایون فرهمند^۴
^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم خاک دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید باهنر کرمان
^۲ استادیار گروه علوم خاک دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید باهنر کرمان
^۳ دانشیار گروه علوم خاک دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید باهنر کرمان
^۴ دانشیار گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید باهنر کرمان

چکیده

در این پژوهش تأثیر قارچ میکوریز و سطوح مختلف مس بر برخی ویژگیهای رشدی و بیوشیمیایی گیاه شاهدانه (*Cannabis sativa*) مورد مطالعه قرار گرفت. آزمایش به صورت فاکتوریل و در قالب طرح کاملاً تصادفی بود که با ۵ سطح مس و دو سطح قارچ میکوریز با ۴ تکرار در گلخانه دانشگاه شهید باهنر کرمان انجام شد. در نهایت پس از یک دوره رشد رویشی ۱۲۰ روزه، برخی صفات رویشی گیاه مانند وزن خشک اندام هوایی، وزن خشک ریشه، غلظت مس در ریشه و اندام هوایی، درصد کلنیزاسیون میکوریزی و سنجش فعالیت آنزیم کاتالاز و آسکوربات پراکسیداز اندازه گیری شد. تأثیر مایه زنی شاهدانه با میکوریز بر تمامی صفات در سطح یک درصد معنی دار شد و سطوح بالای مس باعث کاهش تمامی صفات شد. اثر متقابل مس و میکوریز نیز بر کلیه صفات اثر معنی داری داشت. استفاده از میکوریز باعث افزایش وزن خشک اندام هوایی به میزان ۲۰ درصد در سطح صفر (تیمار Cu0M1) و ۲۰ درصد در سطح ۸۰۰ میلی گرم مس به ازاء کیلوگرم خاک (تیمار Cu800M1) نسبت به تیمارهای بدون میکوریز شد. تأثیر میکوریز بر تغییرات وزن خشک ریشه نیز مشابه اندام هوایی بود. میزان همزیستی میکوریزی در بالاترین سطح مس (Cu800) نسبت به شاهد بدون مس حدود ۲۷ درصد کاهش یافت. با افزایش سطوح مس، غلظت مس اندام هوایی و ریشه و میزان فعالیت آنزیمهای کاتالاز و آسکوربات پراکسیداز اندام هوایی نیز افزایش یافت و استفاده از میکوریز به طور معنی داری باعث کاهش مس و افزایش آنزیمهای فوق در اندام هوایی گردید.

کلمات کلیدی: گیاه پالایی، کاتالاز، همزیستی میکوریز

مقدمه

خاک به عنوان جزئی از بیوسفر، نقش مهمی در تولید غذا و پایداری محیط زیست دارد. سلامت و پایداری خاک به عنوان یک منبع تجزیه ناپذیر، به فعالیت های انسانی وابسته است و دارای ارتباط تنگاتنگی با محیط زیست می باشد. لزوم پاکسازی محیط از انواع آلاینده ها به منظور بهره برداری پایدار و طولانی مدت از آن، امری ضروری است که با استفاده از روشهای مهندسی مرسوم بسیار پرهزینه است و فقط در سطوح کوچک قابل اجرا میباشد و بدین علت لزوم بکارگیری روشهای فراگیر و کاربردی ضروری و اجتنابناپذیر است (عابدی کوپایی ۱۳۸۵). یکی از بهترین روشهای زیست‌پالایی و ایجاد رویشگاهی سبز در جهت جلوگیری از پراکنش آلودگیهای فلزی اینگونه خاکها میباشد (Reeves و همکاران، ۲۰۰۰). آلودگی فلزات سنگین همچنین ترکیب میکروبی خاک را تغییر می دهد که در نهایت باعث تخریب خواص بیوشیمیایی و باروری خاک می شود (Kozdroj و Van Elsas؛ ۲۰۰۱؛ Bollag و Kurek، ۲۰۰۴). بعضی از گونه های اختصاصی گیاهان میتوانند مدار قابل توجهی از فلزات سنگین را به اندام هوایی انتقال دهند. برداشت اندام هوایی غنی از فلزات سنگین از مکان های آلوده می تواند در خروج فلزات سنگین از خاک بدون صرف هزینه های بالایی همچون خاک برداری و انتقال و خروج خاک های سطحی از منطقه موثر باشد. موفقیت در امر گیاه پالایی مشروط به تولید زیست توده زیاد و تجمع زیاد فلزات سنگین در اندام هوایی گیاهان است. به طور کلی در انتخاب یک گیاه برای گیاه پالایی خاک باید عواملی چون قدرت جذب زیاد، تولید زیست توده بالا و انتقال زیاد عناصر از ریشه به ساقه را در نظر گرفت. همزیستی گیاه با میکروارگانیسم ها و سایر موجودات زنده موجب حفظ و پایداری گونه ها و جوامع گیاهی میگردد. ریشه گیاهان یک نیچ اکولوژیک را برای بسیاری از میکروارگانیسم های خاک فراهم میکنند. میکوریز یکی از سودمند ترین همزیستی ها میباشد که در آن گیاه میزبان و قارچ همزیست به طور متقابل از رابطه ایجاد شده سود میبرند (Turk و همکاران، ۲۰۰۶). میکوریز نقش حیاتی در ساختار جوامع گیاهی بازی می کند و به واسطه اثر بر توسعه و ثبات سیستم خاک-گیاه نیز اهمیت دارد (Karatas و Cakan، ۲۰۰۶). رابطه همزیستی میکوریزی بین اغلب خانواده های گیاهی گسترش دارد و تنها تعداد محدودی از گیاهان، غیرمیکوریزی هستند (Allen، ۱۹۹۱). شاهدانه یک گیاه زینتی علفی، یک ساله و دارای وارپته و شکل های مختلفی است. این گیاه سرعت رشد بالایی دارد و ارتفاع آن معمولاً به یک و حتی تا چهارمتر نیز می-

رسد و حجم ریشه آن نیز زیاد است و باعث می شود عناصر بیشتری جذب کند. اثرات متقابل میکوریز و غلظت های بالای مس و پتانسیل گیاه پایایی این گیاه کمتر مورد بررسی قرار گرفته است.

مواد و روش ها

تهیه مایه تلقیح: ابتدا تعداد ۲۰ نمونه ریزوسفری ریشه گیاه شاهدانه از مزارع تحقیقاتی کرمان جمع آوری و درصد کلنیزاسیون میکوریزی آنها تعیین گردید و تعداد ۶ نمونه با درصد بالا انتخاب و با استفاده از گیاه سورگوم طی یک دوره رویش ۷۵ روزه تکثیر شدند. درصد کلنیزاسیون میکوریزی ریشه ها با استفاده از روش رنگبری و رنگ آمیزی سریع تعیین شد. جهت رنگ آمیزی از روش Hayman و phillips (۱۹۷۰) استفاده گردید و سپس برای تعیین درصد کلنیزاسیون طبق روش Mosse و Giovannetti (۱۹۸۰)، اقدام و در نهایت جدایه با بالاترین درصد همزیستی انتخاب شد و به عنوان مایه تلقیح استفاده شد.

اعمال تیمارها و کاشت گیاه: ابتدا مقدار کافی خاک از مزرعه تحقیقاتی دانشگاه شهید باهنر کرمان جمع آوری شد و از الک ۴ میلیمتری عبور داده شد. نمونه ای از خاک تهیه و برخی از ویژگی های فیزیکی و شیمیای آن تعیین گردید. ترکیب نهایی خاک مورد استفاده در گلدانها دارای ۵۸/۳٪ شن، ۳۱/۵٪ سلیت، ۱۰/۲٪ رس، PH برابر ۸/۷، EC برابر ۱/۶ و ۳۷/۳٪ کربن آلی بود. آزمایش به صورت فاکتوریل و در قالب طرح کاملا تصادفی بود که با ۵ سطح مس (۱۰۰۰، ۲۰۰، ۴۰۰، ۸۰۰ میلی گرم مس بر کیلوگرم خاک) از منبع سولفات مس و دو سطح چارچ میکوریز (تلقیح با میکوریز و شاهد بدون تلقیح) با ۴ تکرار در گلخانه دانشگاه شهید باهنر کرمان انجام شد. ابتدا میزان ۴ کیلوگرم خاک به ازاء هر گلدان توزین و سپس بر حسب تیمار مربوطه سطوح مورد نظر مس از طریق تهیه یک محلول مادر به گلدانها اضافه و به مدت ۱ ماه با رطوبت مناسب نگهداری شدند. سپس به نیمی از گلدانها مقدار ۱۰۰ گرم مایه تلقیح در دولا به اضافه و تعداد ۶ عدد بذر جوانه دار کشت گردید. به نیمی دیگر از گلدانها ۱۰۰ گرم خاک مشابه استریل اضافه ، تعداد گیاهچهها به ۳ عدد گیاه یکنواخت در هر گلدان کاهش یافت. آرایش گلدانها هر هفته یک بار عوض میشد تا شرایط کاملا تصادفی برای گلدان ها ایجاد شود و آبیاری به گونه ای بود که زه آب خارج نشود. پس از اتمام یک دوره رویشی ۴ ماهه که گیاهان به رشد کافی رسیدند، ابتدا آنزیم آنتی اکسیدان (کاتالاز، آسکوربات) تعیین و سپس هر تیمار جداگانه برداشت و وزن خشک اندام هوایی، وزن خشک ریشه، درصد کلنیزاسیون میکوریزی ریشه، غلظت مس در اندام هوایی و ریشه از طریق تهیه خاکستر خشک و هضم با اسیدکلریدریک اندازه گیری شد.

سنجش فعالیت های آنزیمی: سنجش فعالیت های آنزیم کاتالاز (CAT) بر اساس روش Velikova و همکاران، (۲۰۰۰) تعیین شد. بر اساس این روش ۳ میلی لیتر مخلوط واکنش شامل ۲۸۸۰ میکرو لیتر بافر پتاسیم فسفات ۵۰ میلی مولار (PH=7)، ۲۰ میکرو لیتر آب اکسیژنه ۰/۷۵٪ و ۱۰۰ میکرو لیتر عصاره آنزیمی بود. با افزودن آب اکسیژنه به مخلوط واکنش، واکنش شروع و کاهش در جذب آب اکسیژنه در بازه های ۳ ثانیه ای برای ۲ دقیقه در طول موج ۲۴۰ نانومتر با دستگاه اسپکتروفتومتر اندازه گیری شد. فعالیت آنزیم آسکوربات (APX) نیز بر اساس روش Asadi و Nakano (۱۹۸۱) اندازه گیری شد. در این روش ۳ میلی لیتر مخلوط واکنش حاوی ۲۶۸۰ میکرو لیتر بافر پتاسیم فسفات ۵۰ میلی مولار (PH=7/5)، ۱۰۰ میکرو لیتر آسکوربات ۰/۵ میلی مولار، ۱۰۰ میکرو لیتر EDTA ۱۰ میلی مولار، ۳۰ میکرو لیتر آب اکسیژنه ۱۵ میلی مولار و ۱۰۰ میکرو لیتر عصاره آنزیمی بود. فعالیت آسکوربات بر اساس اکسیداسیون آسکوربیک اسید و میزان کاهش در جذب در طول موج ۲۹۰ نانومتر به مدت ۳ دقیقه با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر اندازه گیری شد. در نهایت داده ها با استفاده از نرم افزار SAS تجزیه واریانس و مقایسه میانگینها با استفاده از آزمون چند دامنه ای دانکن انجام و نمودارها با استفاده از اکسل رسم شدند.

نتایج و بحث

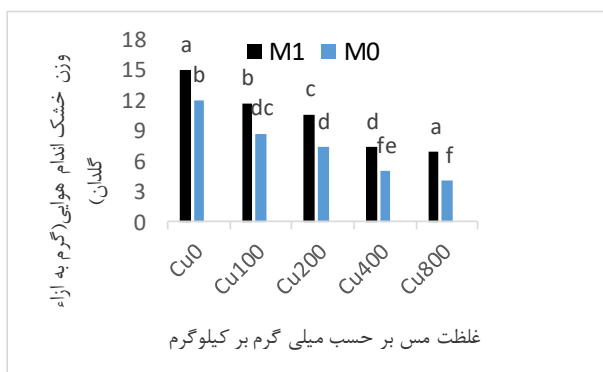
نتایج تجزیه واریانس داده ها. نشان داد که، اثرات اصلی میکوریز و مس بر تمام صفات در سطح یک درصد معنی دار شدند. اثرات متقابل میکوریز و مس نیز در مورد درصد کلنیزاسیون در سطح پنج درصد در مورد وزن خشک و غلظت مس اندام هوایی و ریشه و آنزیم کاتالاز در سطح یک درصد معنی دار شد و آنزیم آسکوربات پراکسیداز معنی دار نشد. اثرات اصلی و متقابل سطوح مس و میکوریز بر وزن خشک اندام هوایی در سطح یک درصد معنی دار شد. با توجه به نتایج مقایسه میانگین، استفاده از میکوریز باعث افزایش وزن خشک اندام هوایی به میزان ۲۰ درصد در سطح CuOM1 (۱۵/۰) نسبت به شاهد غیر میکوریزی شد و ۲۰ درصد در سطح Cu800M1 (۶/۹۴) نسبت به شاهد غیر میکوریزی شد. نتایج نشان داد که وزن خشک

اندام هوایی در گیاهان تلقیح شده با میکوریز نسبت به گیاهان تلقیح نشده بیشتر است (شکل ۱). در آزمایش رضانی و قاسمی (۱۳۹۰) نیز مصرف غلظت های مختلف سرب در گیاه ذرت باعث کاهش وزن تر و خشک گیاه شد.

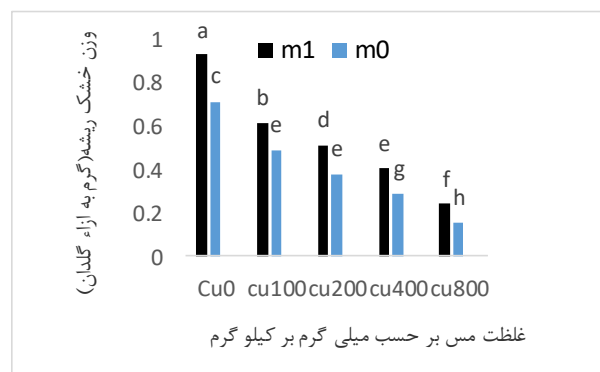
اثرات اصلی و متقابل سطوح مس و میکوریز بر وزن خشک ریشه نیز در سطح یک درصد معنی دار شد. بیشترین وزن خشک ریشه بر اساس نتایج مقایسه میانگین مربوط به تیمار CU0M1 (۰/۹۳۴ گرم به ازای گلدان) بود که نسبت به شاهد غیر میکوریزی ۲۳ درصد افزایش داشت. کمترین مقدار این صفت در تیمار CU800M0 (۰/۱۵۷ گرم به ازای گلدان) مشاهده شد که نسبت به شاهد غیر میکوریزی ۷۸ درصد کاهش داشت. نتایج نشان داد که میانگین وزن خشک ریشه در گیاهان تلقیح شده با میکوریز در تمام تیمارها نسبت به گیاهان تلقیح نشده بیشتر است (شکل ۲). در بررسی El-Tayeb و همکاران (۲۰۰۶) نیز مس باعث کاهش وزن تر و خشک ساقه و ریشه آفتابگردان زینتی شد.

اثرات اصلی سطوح مس و میکوریز و نیز اثرات متقابل آنها بر غلظت مس اندام هوایی گیاه در سطح یک درصد معنی دار شد. با توجه به نتایج مقایسه میانگین، غلظت مس در بافت های گیاهان تلقیح شده بدون تلقیح با افزایش سطوح مس، افزایش یافت. بیشترین غلظت مس اندام هوایی مربوط به تیمار cu800m0 (۲۹/۵۲ میلی گرم بر کیلوگرم ماده خشک گیاه) بود که نسبت به شاهد ۸۲ درصد افزایش داشت و کمترین مقدار این صفت در تیمار cu0m1 (۳/۱۷ میلی گرم بر کیلوگرم ماده خشک گیاه) مشاهده شد. غلظت مس در تیمارهای حاوی میکوریز به طور معنی داری کمتر بود (شکل ۴). Kopittke و همکاران در سال ۲۰۰۷ نشان دادند که میزان جذب سرب در ریشه های گونه *vigna unguiculata* به میزان ۱۰-۱۵ برابر بیشتر از بخش های هوایی میباشد. Yan و همکاران (۲۰۰۶) با بررسی انباشتگی سرب در بخش های مختلف گونه *valisnerria spinulosa* و Leung در سال ۲۰۰۲ با مطالعه اثرات سرب در گونه *pinus radiate* نتایج مشابهی را گزارش کردند.

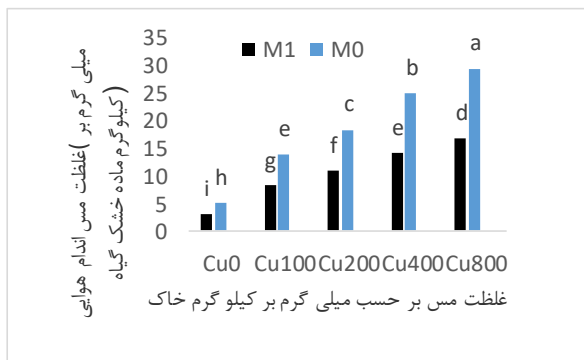
اثرات اصلی سطوح مس و میکوریز و نیز اثرات متقابل آنها بر غلظت مس ریشه در سطح یک درصد معنی دار شد. نتایج مقایسه میانگین نشان داد که غلظت مس در ریشه گیاهان تیمار شده با قارچ میکوریز نسبت به گیاهان بدون تلقیح در سطح بالاتری قرار داشت. همچنین با افزایش سطوح مس، غلظت مس در ریشه گیاهان تلقیح شده و نشده افزایش یافت. کمترین مقدار این صفت در تیمار cu0m0 (۷/۲۳ میلی گرم بر کیلوگرم وزن خشک) و بیشترین غلظت مس مربوط به تیمار cu800m1 (۱۵۰/۱۸ میلی گرم بر کیلوگرم وزن خشک) مشاهده شد که نسبت به شاهد ۹۵ درصد افزایش داشت (شکل ۵). برخی تحقیقات نشان داده که میزان فلزاتی مانند کادمیم، کروم و سرب در ریشه گیاهان بیشتر از اندام هوایی است (Bennett و همکاران، ۲۰۰۰).



شکل ۱ نمودار تاثیر سطوح مختلف مس و میکوریز بر وزن خشک اندام هوایی



شکل ۲ نمودار تاثیر سطوح مختلف مس و میکوریز بر وزن خشک ریشه

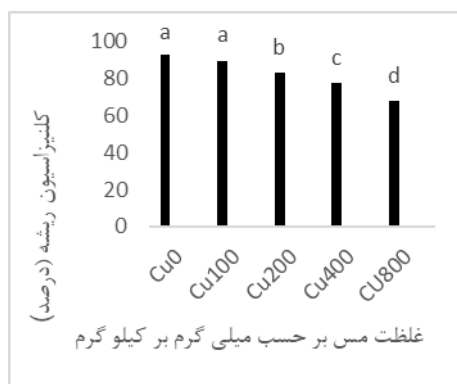


شکل ۴ تاثیر سطوح مختلف مس و میکوریز بر غلظت مس در اندام هوایی



شکل ۵ نمودار تاثیر سطوح مختلف مس و میکوریز بر غلظت مس ریشه

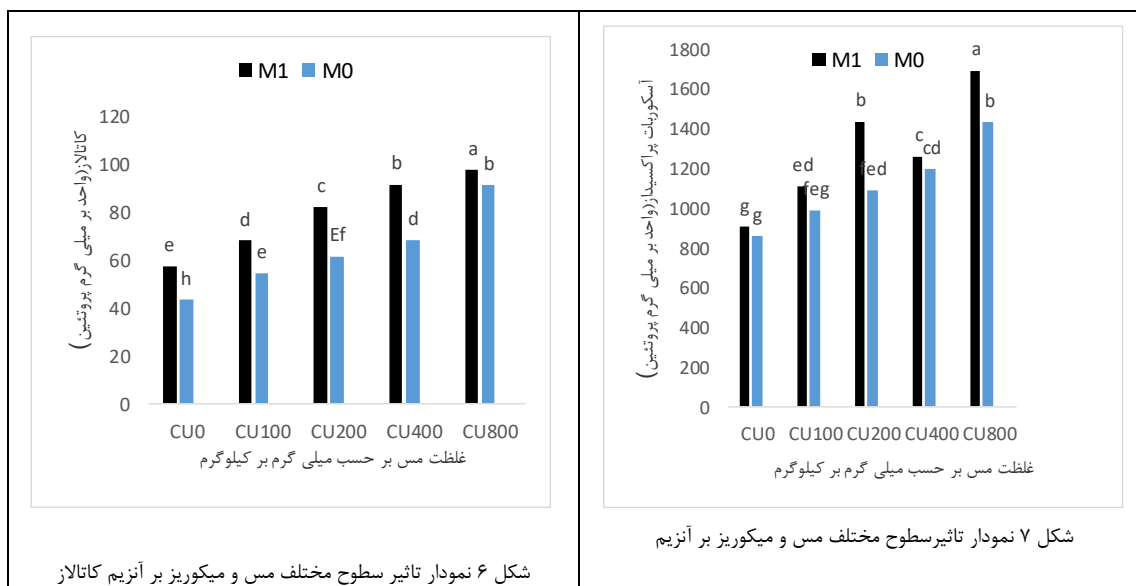
اثرات اصلی سطوح مس و میکوریز بر درصد کلنیزاسیون ریشه در سطح یک درصد و اثر متقابل آنها در پنج درصد معنی دار شد. با توجه به نتایج مقایسه میانگین، بیشترین درصد کلنیزاسیون مربوط به تیمار $CuO M1 (93/05\%)$ (درصد) و کمترین مقدار این صفت در تیمار $Cu800 M1 (68/05\%)$ (درصد) مشاهده شد. نتایج نشان داد که با افزایش سطوح مس، درصد کلنیزاسیون به طور معنی داری کاهش یافت (شکل ۶). ضمناً هیچ گونه آثار همزیستی میکوریز در ریشه گیاهان بدون تلقیح مشاهده نشد. طبق پژوهش‌های انجام شده، عنصر مس حتی در غلظت‌های پایین برای اکثر قارچ‌ها سمی است و تاثیر سمیت مس و اثر بازدارندگی آن بر توسعه برون ریشه‌ای هیف قارچ موجب کاهش فعالیت‌های متابولیکی شده و بر درصد همزیستی میکوریزی تاثیر منفی دارد (Baldrian, 2003).



شکل ۳ - نمودار تاثیر سطوح مختلف مس بر درصد کلنیزاسیون میکوریزی

اثرات اصلی سطوح مس و میکوریز و اثرات متقابل آنها بر فعالیت آنزیم کاتالاز در سطح یک درصد معنی دار شد. کمترین مقدار فعالیت این آنزیم مربوط به تیمار $cu0 M0 (43/41)$ (واحد بر میلی گرم پروتئین) و بیشترین مقدار آن مربوط به تیمار $cu800 M1 (97/57)$ (واحد بر میلی گرم پروتئین) بود (شکل ۶). میکوریز باعث افزایش ۲۱ درصدی کاتالاز در گیاهان تلقیح شده با میکوریز نسبت به گیاهان تلقیح نیافته شده است. گیاهان داتوره و گونه‌ای از سلمه توانستند در برابر فلز مس آنزیم‌های دارای فعالیت آنتی اکسیدانی تولید کنند (Goodarzi و Boojar, 2007).

آنزیم آسکوربات پراکسیداز (APX)، اثرات اصلی سطوح مس و میکوریز بر فعالیت آنزیم آسکوربات پراکسیداز در سطح یک درصد معنی دار شد، اما اثرات متقابل آن‌ها معنی دار نشد. کمترین مقدار فعالیت این آنزیم مربوط به تیمار $cu0 M0 (861/61)$ (واحد بر میلی گرم پروتئین) و بیشترین مقدار آن مربوط به تیمار $cu800 M1 (1694/61)$ (واحد بر میلی گرم پروتئین) است (شکل ۷). همچنین تلقیح گیاه با میکوریز به طور میانگین باعث افزایش ۱۲ درصدی آسکوربات پراکسیداز در گیاهان تلقیح شده با میکوریز نسبت به گیاهان تلقیح نیافته شد. پژوهش انجام شده توسط کیم و همکاران بر روی گیاه کاملیا نیز نشان داد که غلظت‌های بالای مس در این گیاه باعث افزایش تولید آنزیم سوپراکسید دیسموتاز و پراکسیداز شد (Kim و همکاران, 2005).



نتیجه گیری

نتایج این پژوهش نشان داد که سطوح مختلف مس باعث کاهش شاخص‌های مورفولوژیکی گیاه شاهدانه از جمله وزن خشک ریشه و اندام هوایی و طول گیاه و افزایش فعالیت آنزیم‌های اکسیداتیو در ساقه می‌گردد. تلقیح گیاهان با میکوریز باعث افزایش ماندگاری مس در ریشه و انتقال کمتر آن به اندام هوایی شد و بدین جهت بود که شاخص‌های رویشی گیاه در گیاهان تلقیح شده با میکوریز در حضور و عدم حضور مس بیشتر بود.

منابع

- رضانی، م. و ث. قاسمی. ۱۳۹۰. بررسی گیاه پالایی سرب در خاک توسط گیاه ذرت (*Zea mays L*). اولین همایش ملی گیاه پالایی. کرمان. ۵. صفحه.
- Allen, F. M. 1991. The ecology of micorrhizae. London: Cambridge university press 32-40
- Baldrian, P. 2003. Interactions of heavy metals with white-rot fungi. *Enzyme and Microbial Technology*, 32(1), pp.78-91.
- Bennett, J.P., Chiriboga, E, Coleman, J. and Waller, D.M., 2000. Heavy metals in wild rice from northern Wisconsin. *Science of the Total Environment*, 246(2), pp.261-269.
- 5Boojar, M. M. and F. Goodarzi. 2007. The copper tolerance strategies and the role of antioxidative enzymes in three plant species grown on copper mine. PubMed.
- Cakan, H. and C. Karatas. 2006. Interaction between mycorrhizal colonization and plant life forms along the successional gradient of coastal sand dunes in the eastern Mediterranean. *Turkey Ecological Research*, 21: 301-310.
- El-Tayeb, M. A., A. E. El-Enany and N. L. Ahmed. 2006. Salicylic acid-induced adaptive response to copper stress in sunflower (*Helianthus annuus L.*). *Plant Growth Regulation* .50:191-199.
- 8-Kim, S. H. and I. S. Lee. 2005. phytoremediation of Cu-contaminated Soil and Water by commelina comminis. *The Korean Journal of ecology*.28(1):7-13.
- Kim, S. H. and I. S. Lee. 2005. phytoremediation of Cu-contaminated Soil and Water by commelina comminis. *The Korean Journal of ecology*.28(1):7-13.
- Molassiotis, A., G. Tanoug and A. Patakas. 2005. Effect of 4-month Fe deficiency exposure on Fe reduction mechanism, photosynthetic gas exchange chlorophyll fluorescence and antioxidant defense in two peach rootstocks differing in Fe deficiency tolerance. *Journal Plant Nutrition*. 25: 843-860
- Turk, M. A., T. A. Assaf, K. M. Hameed and A. M. A1- Tawaha. 2006. Significance of Mycorrhizae. *World Journal of Agricultural science*, 2 (1): 16-20.
- Yan, X., D. Yu, H. Wang and J. Wang. 2006. Response of submerged plant (*Vallisneria spirulosa*) clones to lead stress in the heterogenous soil. *Chemosphere*. 63 : 1459-1465.



Topic for submission: Ecosystem Pollution, Human Health and Bioremediation

Impact of mycorrhiza and different levels of copper on some vegetative and biochemical properties of cannabis (*cannabis sativa*)

Tajrobeh Kar^{*1}, T., Sarcheshmeh Pour², M., Boroumand, N³, Farahmand, H⁴

¹ M. Sc. Student, Soil Science Department, Faculty of Agriculture Shahid Bahonar University of Kerman, Iran

² Assistant Prof., Soil Science Department, Faculty of Agriculture Shahid Bahonar University of Kerman, Iran

³ Associate Prof., Soil Science Department, Faculty of Agriculture Shahid Bahonar University of Kerman, Iran

⁴ Associate Prof., Soil Science Department, Faculty of Agriculture Shahid Bahonar University of Kerman, Iran

Abstract

In this research, the effects of mycorrhizal fungi and different levels of copper on some of the cannabis growth and biochemical properties were studied. The experiment was factorial based on a completely randomized design with 5 levels of copper (0, 100, 200, 400, 800 mg / kg soil) and two levels of mycorrhiza (inoculation with mycorrhiza and control without inoculation) with 4 replicates. In the greenhouse of Shahid Bahonar University of Kerman. Finally, after a period of growth of 120 days, some vegetative traits such as dry weight of the shoot increased by 20% compared to non-metizing control, and the lowest of these traits decreased by 66% compared to non-mycorrhizal control, and the percentage of colonization was highest (93.5%) and the lowest (68.5%) were measured. The results showed that the effect of hemp inoculation with mycorrhiza on all traits was significant at 1% level, and high levels of copper reduced all traits. The interaction of copper and mycorrhiza had a significant effect on all traits. The level of mycorrhiza coexistence at high copper levels was reduced by 27% compared to non-copper treatment. The results of this study showed that different levels of copper reduced morphological traits and increased biochemical traits.

Keywords: Cannabis, Copper, Phytoremediati

* Corresponding author, Email: Taranetajrobehkar@gmail.com